

Beden olarak gelen Mesih (1Yuhanna 4:1-12)

Tanrı doğru Tanrı'dır. Bütün gök ve yeryüzünde doğru olan sadece Tanrı'dır. Bu nedenle O'nun yüreği ve sözü ve eylemleri birbirine uyuyor. Sadece Tanrı böyledir. Tanrı'nın dışında hiçbir varlık öyle değildir. İnsanlar birbirine güvenemezler. Büyük mağazalarda mesela "Parayı sonra vereceğim, önce malı alabilir miyim?" dersiniz alamazsınız. Ne kadar yüreğinizden söylerseniz de alamazsınız. Çünkü insanın içi görünmez. Hatta annababalar çocuklarına "Ben seni seviyorum" desede bu yüzde yüz güvenilir değildir. Annababalar bile ahlaki sorumluluğundan dolayı yada kendi yararı için 'seni seviyorum' diyebilir. Seviyorum dersede buna tanıklık eden bir şey yoksa güvenilir olmaz.

Sevgide hem yürek hem eylem olması lazım. Yüreğinde sevgi olması da önemli ama bunu harekete geçirmeyince anlamsız oluyor. Bir toplum yasaya dayanıyor, ama yasa sadece herkesin eylemlerini yargılar yüreğindeki şeyleri yargılamaz. Adem ve Havva Tanrı'nın yasasını çiğnediği zaman ikisi de bahane etti ama bahane ederek Tanrı'nın yargısından kaçamadı. Çünkü yargılanan düşünce yada yürek değil eylemdir.

Tanrı'yı severken eylemle sevmeli ama maalesef insanın yüreği ve sözü ve eylemleri her zaman farklıdır. İblis insanın bu özelliklerini kullanıyor, bu nedenle insanlar yüreklerindeki hareketi geçiremiyorlar. Ama Tanrı doğru Tanrı olduğu için "Ben seni seviyorum" dediyse bu söz Gerçektir. Biz güvenebiliriz. İnsan doğru olmadığı için Tanrı'nın sevgisinden kuşku duyabilir, ama Tanrı bizi sevdiğini söylediye bu doğrudur.

Tanrı'nın sevgisi sadece yüreğinde olsaydı biz günah ve ölümden kurtulamazdık, Yasa'nın cezasından kurtulamazdık, ölü olan ruhumuz da yaşama gelemezdi. Bütün insanlığın günahını üstlenmek için Tanrı kendi kanını dökerek öldü, çünkü Tanrı bizi seviyor. Ama Tanrı ruh olduğu için bedensiz, dolayısıyla kanını dökemez. Bu nedenle beden alıp bu dünyaya geldi kanını dökerek öldü. Kendi sevgisini eylemleriyle gösterdi.

Tanrı bize kendi sevgisini gösterdi, nasıl yani? Beden alıp bu dünyaya gelerek... Tanrı sadece gökteki tahtta oturup emir vermedi. Sevgiyle dolu olan Söz kul özünü alıp alçak olan bu dünyaya geldi ve sıkıntı çekerek öldürülerek bizlere kendi kan ve bedenini paylaştı. Rab kendisi böylece bizi sevdi, ve Tanrı bizi sevdiğine inanmamıza yardım etti. Esas olarak yüreğe yada söze inanmayan insanlara, dolayısıyla Tanrı'nın sözüne de inanmayan insanlara kendi yüreği ve sözü ve eylemlerinin birbirine uyduğunu göstererek yani kendi adil karakterini göstererek Tanrı'nın doğruluğunu tecrübe etmelerini sağladı.

Kimse Tanrı'nın sevgisini inkâr etmemesi için iki bin yıl önce bu dünyaya geldi. Eğer Rab adaletli bir şekilde bu dünyaya gelmeseydi, insanların Tanrı'nın sevgisinden kuşku duymaları için O'na iman etmemeleri için İblis ayartırdı. Ama Rab bu dünyaya beden olarak geldi, ve birçok insanın önünde Golgota'da altı saattir kanını dökerek öldü. Bu açık bir yerde resmi olarak oldu. Gök ve yeryüzü hepsi onu gördüğü için kimse bu olayı unutamaz. Tanrı'nın gerçek sevgisini kimse inkâr edemez, kimse saklayamaz. Kimse bunun yalan olduğunu söyleyemez.

"Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun." (Yuhanna 3:16) diye yazılmış olduğu gibi Tanrı bizim için bu dünyaya beden olarak gelip öldü. Biz buna inandığımız zaman Tanrı'nın sevgisi içimizde oluyor. Tanrı bize 'Tanrı bizi seviyor' diye sadece bilgi vermek istemiyor. Yüreğimizde ruhumuzda Tanrı'nın sevgisi varsa Kutsal Ruh gelir Tanrı bizi sevdiğine tanıklık ederek mühürlere. İsa Mesih beden olarak geldiğini kabul edenler Tanrı'ya ait olanlardır (1.Yuhanna 4:2). Rab kimsenin imanımızı kaçırmaması için

adaletli bir şekilde bu dünyaya geldi. Dolayısıyla biz İblis'in yalan yada ayartmasına rağmen Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in bizi kurtarmak için beden olarak bu dünyaya geldiğine inanmalıyız.

Rab ölmeden önce öğrencilerine “Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.”(Yuhanna 15:12) diye Yeni buyruğu verdi. Eski buyruk olan Kutsal Yasa'nın yerine Yeni buyruk verdi dolayısıyla bütün Mesihçiler bunu yerine getirmelidir. Birbirimizi seversek Tanrı'nın sevgiside kalacağız (Yuhanna 15:9-10). Ve biz eğer seversek Tanrı bizde olacak, Onun sevgisi içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.(1.Yuhanna 4:11-12) Biz Rab'bin kilisesiyiz, Rab'bin bedeniyiz. Bedende çeşit çeşit üyeleri birbirine yardım ettiği gibi biz kilisenin üyeleri olarak birbirine yardım etmeliyiz. Beden olarak gelen İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın sevgisini aldıysak artık birbirimizi sevmeliyiz.

Biz birbirimizi sevdiğimiz zaman birince olarak Tanrı içimizde kalır, ikinci olarak Tanrı'nın sevgisi içimizde yetkinleşir. Tanrı'nın bu dünyaya beden olarak gelip kanını dökmesiyle O'nun sevgisi yüzde yüz tamamlandı ama Tanrı'nın iseği Tanrı'nın sevgisini bilenler birbirini severken artık tamamlanır. Dolayısıyla birbirini sevmemek Tanrı'nın isteğine aykırı oluyor. Biz Yeni buyruğu yerine getirmeliyiz. Tanrı tarafından aklanmış sayılanlar olduğumuzdan gurur duyarak Rab gibi hem sözle hem yürekle hemde eylemle sevelim.

Rab'bin sevgisi içinde kalırsa dünyanın sıkıntıları ve ayartmalarından korkmaz sevinçle dolu olabilir. Ve böyle durumda müjdeleyebilir. Tanrı'ya ait olanlar, İsa Mesih'in kanıyla göğe ait olanlar olalım. Kimsenin görmediği halde kiliseyi temizlemek de Tanrı'ya ait olanların görüntüsüdür. Ufak gibi görünüyor ama Tanrı hatırlayacaktır. Hepimiz birbirimizi sevelim ki Tanrı içimizde olsun Tanrı'nın sevgisi içimizde yetkinleşsin.